

Predica de la Krefeld

Duminică, 5 august 2018, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Apoc. 3:20-22**: *„Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie. Cine are urechi („Cine are o ureche” – lb. germ.), să asculte ce zice bisericii Duhul”.*

Bun venit tuturor în Numele scump al Domnului nostru. Ce har, ce privilegiu că venind de aproape și de departe, ne putem strânge împreună, liberi și nederanjați. Noi am auzit cel mai puternic Cuvânt în legătură cu cea mai mare făgăduință dată în cele șapte scrisori. Aici este un punct important. Ați fost cu toții atenți? *„Iată, Eu stau la ușă, și bat”.* El stă în fața ușii doar atâta timp până când noi am auzit, am deschis și El a putut intra înăuntru. El nu doar stă în fața ușii. El bate și dacă noi auzim bătaia în ușă și deschidem ușa, atunci El intră înăuntru ca să cineze împreună cu noi. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru!

Dragii mei frați și surori, merită să citești Cuvântul lui Dumnezeu din toată inima și să ții pasul în inimă cu ceea ce citești. Așadar Domnul a bătut la ușa noastră și El a intrat la noi cei care I-am deschis, ni S-a descoperit, ne vorbește, lucrează și ne binecuvântează prin har.

Dragii mei frați și surori, suntem foarte, foarte mulțumitori că Domnul S-a îngrijit ca toți să poată asculta vestirea. Dumnezeu a trimis o foame și are o recoltă bogată în Africa și pentru aceasta Îi suntem mulțumitori Domnului. Îi suntem mulțumitori Domnului din toată inima pentru toți frații din toate popoarele, limbile și națiunile. Ieri, toți i-am văzut pe frații noștri pe care i-am chemat în față. Îi suntem mulțumitori Domnului și pentru traducătorii noștri. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații noștri care vin de departe ca să traducă Cuvântul vestit în alte limbi; suntem mulțumitori și pentru aceasta. Se

traduce în maghiară și în alte limbi și Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru pentru aceasta.

Cum a amintit deja fratele Borg, în zilele fratelui Branham au existat acele transmisii telefonice. Iar astăzi sunt diferite posibilități pentru a asculta și trăi adunările. Domnului Dumnezeuului nostru Îi aducem mulțumirea pentru aceasta. Noi putem spune că niciodată înainte, într-o generație, Evanghelia deplină, originală n-a mai fost vestită așa tuturor limbilor, popoarelor și națiunilor. Gândiți-vă la aceasta: în timpul Reformei, cineva a fost în Germania, un altul a fost în Anglia, altul în Praga, altul în Zürich și un altul în Geneva. Dar când a fost vestită Evanghelia deplină tuturor neamurilor și popoarelor? Deja în prima făgăduință pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam din Gen. 12:3 a fost spus: *„toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”*. Și exact așa se întâmplă în Is. 42, în Is. 49, în Mat. 12 și în Fapte 13. Sunt incluse toate popoarele, toate limbile și toate semințiile. Apoi auzim că se ascultă sau se citește Cuvântul în limbile oficiale. De pildă, în India există șasesprezece limbi diferite; limba principală este hindu, dar apoi se traduce mai departe în celelalte limbi și dialecte. Dumnezeu nu doar aici i-a folosit pe frații care traduc mai departe Cuvântul vestit, ci mai sunt și frații care traduc acolo unde ei locuiesc, și dau mai departe hrana spirituală. Când a mai existat vreodată așa ceva pe pământ? Îi mulțumim Dumnezeuului Celui viu. Dragi frați și surori, așa cum am spus și ieri seară, în timpul nostru Domnul S-a coborât în stâlpul de nor și de foc ca să mărturisească că El este Același. Doresc să vă citesc aceste trei locuri biblice; două din Vechiul Testament, iar apoi voi citi un loc din Noul Testament. Mi-ar conveni dacă fratele Alfred Borg ar veni și ar citi aceste versete biblice.

Primul este din Ex. 40:34. La citirea acestui Cuvânt vă rog să ne ridicăm în picioare, să recunoaștem că Același Dumnezeu S-a manifestat și descoperit și în timpul nostru. Citim din Ex. 40 de la vers. 34: *„Atunci norul a acoperit Cortul întâlnirii, și slava Domnului a umplut Cortul. Moise nu putea să intre în Cortul întâlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui, și slava Domnului umplea Cortul. Cât au ținut călătoriile lor, copiii lui Israel porneau numai când se ridica norul deasupra Cortului...”*.

Deut. 31:14: „Domnul a zis lui Moise: *«Iată că se apropie clipa când vei muri. Cheamă pe Iosua și înfățișați-vă în Cortul întâlnirii. Eu îi voi da poruncile Mele.»* Moise și Iosua s-au dus și s-au înfățișat în Cortul întâlnirii”. Acum vers. 15: „*Și Domnul S-a arătat în Cort, într-un stâlp de nor: și stâlpul de nor s-a oprit la ușa Cortului*”. Citim încă o dată: „*Și Domnul S-a arătat în Cort, într-un stâlp de nor: și stâlpul de nor s-a oprit la ușa Cortului*”.

Acum citim din Lc. 9:34: „*Pe când vorbea el astfel, a venit un nor și i-a acoperit cu umbra lui; ucenicii s-au spăimântat, când i-au văzut intrând în nor*”.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, în zilele noastre Tu Te-ai coborât în același fel, într-un stâlp de nor și un stâlp de foc și noi putem ține dovada aceasta în mâinile noastre. Binecuvântează-ne astăzi și vorbește cu noi. O, Doamne, Te rog apleacă-Te în jos și învelește-ne în acest nor, lucrează, binecuvântează, salvează, eliberează, vindecă și descoperă-Ți puterea și slava Ta. Ție Îți aducem slava, cinstea și toată lauda. Te-am rugat în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Dragii mei frați și surori, este un lucru să vezi norul supranatural și stâlpul de foc. Dar apoi este puternic să poți citi în această Carte Sfântă că în Vechiul Testament Domnul S-a arătat poporului Său, a călăuzit poporul Său, și că acest lucru s-a repetat în zilele noastre. Noi știm că nu urmăm un om, ci Îl urmăm pe Domnul nostru care a dat făgăduința: „*lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi*” (Ioan 14:19). Lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea. Apoi această descoperire puternică pe care Domnul a dăruit-o în timpul nostru.

Lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu nu vine de la fratele Branham, ci de la Domnul Dumnezeu care a exprimat chemările și trimiterile care fac parte din planul de mântuire al lui Dumnezeu. Noi o spunem de fiecare dată. N-o spunem cu fanatism, ci o spunem cu inimi mulțumitoare. Domnul Dumnezeu a dat făgăduința: „*Vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”. Acum este ziua harului, este timpul mântuirii. Ziua care va arde ca un cuptor va veni după ce noi vom fi luați de pe pământ și vom fi la Domnul pentru totdeauna. Dumnezeu a dat făgăduința și El

a împlinit-o vizibil, a confirmat în mod vizibil făgăduința. Este un lucru să afirmi ceva și este cu totul și cu totul altceva când Domnul Dumnezeu confirmă în mod supranatural și Se îngrijește ca ceea ce s-a petrecut în mod supranatural să poată fi văzut într-un mod natural. Noi toți știm că domnul James McDonald de la Universitatea din Tucson a scris un articol lung despre acest fenomen: norul tainic de lumină supranatural. Dar fratele Branham ne-a împărtășit ceea ce a fost în legătură cu aceasta, pentru că atunci lui i-a fost dată însărcinarea să aducă mesajul care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos.

Nu vreau să critic, dar permiteți-mi ca astăzi s-o exprim cu o durere profundă. Eu am o durere și sufăr când citatele din predicile fratelui Branham sunt răstălmăcite și interpretate după bunul plac. Nu o există o durere mai mare decât aceasta. Doresc să mă refer pe scurt la aceasta. Fie că citim în Apoc. 8, fie în Apoc. 10, peste tot unde citim în Cuvântul lui Dumnezeu, noi nu ne oprim la un singur verset și apoi începem cu interpretările noastre. Ci de la primul verset mergem la al doilea, mergem la al treilea, ca să știm ce intenționa Dumnezeu de fapt și ce a descoperit El în Cuvântul Său. Deschidem în Apoc. 8, ca să știți ce vreau să spun și ce mă doare cel mai tare. Despre Apoc. 8 sunt făcute cele mai multe speculații și interpretări. Dar aici în Apoc. 8:1 este scris negru pe alb: *„Când a rupt Mielul pecetea a șaptea, s-a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas”*. Da, citim mai departe. Nu punem niciun punct, ci citim mai departe. *„Și am văzut...”*. Dacă doriți puteți citi cât de des a scris Ioan: *„Și am văzut...”*, *„Și am văzut...”*. El vedea în viziuni lucrurile care se vor petrece și putea spune: *„Și am văzut...”*. Și ce a văzut el?

Citim vers. 2: *„Și am văzut pe cei șapte îngeri, care stau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte trâmbițe”*. Așadar aici este arătată cea de-a șaptea pecete și ce se va întâmpla în timpul acesteia.

În cap. 8 și 9 este scris că trâmbițele lui Dumnezeu vor lovi pământul. Apoi vine anunțul din Apoc. 10:7. În vers. 1 este scris: *„Apoi, am văzut un alt înger puternic...”*. În Apoc. 10:7 vine anunțul în legătură cu îngerul al șaptelea care va trâmbița. Citim din Apoc. 10:7: *„ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui...”*. La cine se referă Scriptura aici? Începem din nou de la început: *„ci că*

în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui”. Șase au sunat din trâmbițe și judecățile au lovit pământul. Iar apoi vine anunțul: „ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui...”. Șase au sunat din trâmbițele lor. Dar „în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor”.

Dragii mei frați și surori, poate fi spus mai clar? Poate fi scris mai clar? Apoi vedem ce mai aparține de aceasta. În Apoc. 11 este scris că timp de trei ani și jumătate cei doi proroci vor vesti mesajul lor poporului Israel pentru ca cei 144.000 să fie chemați afară și pecetluiți. Iar după ce se va încheia acest lucru, îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui. În legătură cu Apoc. 10:7 citim din Apoc. 11:15: „Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță...”. Când slujba celor doi proroci se va încheia, Scriptura aceasta se va fi împlinit deja. Vers. 15: „Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: «Împărăția...»”. Nu „răpirea”. Ci „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți ca Împărat în vecii vecilor”. Împărăția va fi declarată și apoi va începe stăpânirea, Împărăția Domnului nostru.

Fratele Branham a formulat foarte frumos, că după cei șapte ani în care Mireasa va ședea la nunta Mielului, Domnul va coborî cu noi în jos și atunci va începe Împărăția de o mie de ani a Domnului nostru; iar noi, ca împărați vom stăpâni împreună cu El.

Știți voi de ce spun eu toate aceste lucruri? Eu sper că voi mă puteți înțelege. Astăzi m-am gândit din nou la aceasta și am adus o cheie cu mine. Puteți vedea această cheie din metal? Această cheie este dată tuturor fraților care sunt în legătură cu sediul central din Jeffersonville. Pe cheie este inscripționat Apoc. 10:7, Lc. 17, Mal. 4 și ei consideră că prin această cheie sunt în legătură cu slujba fratelui Branham. Pe spatele monedei breloc a cheii este inscripționată o piramidă. Piramida n-are absolut nimic de-a face cu Dumnezeu. Acest simbol al piramidei l-a adus Adam Weishaupt când a fost inventat ordinul francmasoneriei. Cei ce aderă la loja masoneriei trebuie să pună mâna pe Biblia deschisă, și cu mâna pe simbolul piramidei și pe Biblie

ei trebuie să rostească jurământul. De la început, oamenii au fost înșelați cu și fără Dumnezeu, cu și fără biblie.

Apoi ei afirmă că „Apoc. 10:7 este vocea lui Dumnezeu”. Apoc. 10:7 nu este nici vocea lui Dumnezeu și nici vocea celui de-al șaptelea înger al Bisericii. După ce cele șase trâmbițe au fost trâmbițate urmează anunțul din Apoc. 10:7: *„în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor”*.

Dar totul a fost modificat, totul a fost scos din context și falsificat. Aceasta nu merge! Nu cu noi! Pentru noi este valabil doar Cuvântul lui Dumnezeu în vecii vecilor. Cine este informat despre acest lucru acela poate da mărturie. Nu există niciun om pe pământ care a trăit atât de personal slujba fratelui Branham și prețuiește din inimă slujba lui. Dar o încadrează acolo unde aparține: Ilie a fost trimis ca să aducă totul înapoi în starea reșezată. Nu o religie nouă, nu o direcție de credință. Ci înapoi la credința părinților, înapoi la credința apostolilor și prorocilor, înapoi la temelia originală.

Voi n-aveți toate informațiile cu privire la ceea ce se petrece pe întregul pământ sub acest cuvânt „mesaj”. Pentru noi mesajul este aici, în Cuvânt. Dumnezeu l-a trimis pe robul și prorocul Său și prin har a pus în noi respectul și teama față de Cuvânt. Așa că noi n-adăugăm nimic Cuvântului și nu scoatem nimic din el.

Voi toți puteți asculta și citi că fratele Branham atunci când a vorbit despre Apoc. 10:7, el a folosit de fiecare dată pluralul. Niciodată n-a folosit singularul „taina”, ci el întotdeauna a folosit pluralul „tainele”. De ce? Pentru că prin slujba lui, ca al șaptelea înger al Bisericii, au fost descoperite toate tainele Cuvântului și ale planului de mântuire al lui Dumnezeu. Totul a fost descoperit: dumnezeirea, botezul, alegerea dinainte. Ce n-a fost descoperit? Totul a fost descoperit prin har. Dar rămâne așa că Apoc. 10:7 este la singular „taina”. Și nu „tainele”! Descoperirea „tainelor” este în legătură slujba fratelui Branham pe care Dumnezeu l-a binecuvântat și confirmat. Dacă voi toți ați înțeles atunci spuneți odată un Amin! Amin! Toți au înțeles.

Dar apoi, după slujba celor doi martori și pecetluirea celor 144.000, al șaptelea înger va suna din trâmbiță și taina lui Dumnezeu

va ajunge la încheiere. La prima Sa venire, poporul lui Dumnezeu n-a recunoscut taina lui Dumnezeu în Isus Hristos. Dar după aceea „*ei își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns*”, așa cum a prorocit prorocul Zaharia care a vorbit despre cei doi martori. „*Își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic*” (Zah. 12:10).

Domnul Își desăvârșește acum lucrarea Lui de răscumpărare cu toți aceia care fac parte din Biserica Mireasă, din toate popoarele, limbile și națiunile. De aceea este scris: „*Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat. (Inul subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților*” (Apoc. 19:7-8). Domnul Dumnezeu a vrut ca noi să primim neprihănirea deplină prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită. Nu mai rămâne nimic. Pe crucea Golgotei a avut loc răscumpărarea deplină, iertarea deplină, neprihănirea deplină. Așa cum este scris: neprihăniți prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită. Așa cum a spus fratele Branham atât de minunat: dacă pui o picătură de cerneală într-o cadă de clor atunci nicio urmă din aceasta nu mai poate fi văzută și găsită. Înaintea lui Dumnezeu păcatele noastre și vina noastră nu mai există. Tu câteodată poate îți mai amintești de ceea ce ai făcut greșit, dar Dumnezeu a aruncat totul în marea uitării și nu-Și mai aduce aminte de încălcările noastre. Ci ne-a socotit neprihăniți prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită de pe crucea Golgotei.

Despre ce este vorba astăzi? Este vorba ca întreaga lume și îndeosebi toți frații și surorile noastre au dreptul să audă învățătura biblică clară ca cristalul, au dreptul să audă Cuvântul-Mesaj. Și nu să urmeze pe unul sau pe altul cu toate învățăturile nebiblice ale tunetelor și tot ce mai este răspândit. Dacă ceva nu este mărturisit în Biblie, ce este atunci? Ieri seară am spus că fratele Branham a amintit Apoc. 22 de 150 de ori și anume că nimeni n-are voie să adauge ceva Cuvântului scris sau să scoată ceva din el. Unde este scris în Scriptură despre cele șapte tunete? Cele șapte tunete vor răsună când Domnul, ca Proprietar de drept, ca Înger al legământului Își va pune piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ. Atunci El nu va veni ca Mire, ci El Se va coborî ca Înger al legământului, va pune piciorul drept pe mare, și

piciorul stâng pe pământ și apoi va jura pe Cel ce este viu în vecii vecilor că nu va mai fi nicio zăbavă. Totul se va petrece la timpul potrivit. Din toată inima Îi suntem mulțumitori Domnului că noi avem respect față de Dumnezeu și Cuvântul Său. Noi știm că Duhul Sfânt ne călăuzește în tot Adevărul.

Vă rog frumos s-o luați în serios. Dumnezeu nu va răpi nicio încurcătură. Dumnezeu nu va răpi pe nimeni cu învățături false, nu și încă o dată nu! *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”*. Și noi putem fi sfințiți doar în Cuvântul adevărului. Acesta este sensul și scopul vestirii. Pe de o parte, lucrarea de răscumpărare isprăvită, Sângele Mielului, Sângele noului legământ care a fost vărsat pentru noi pentru ca să includă răscumpărarea, iertarea, împăcarea și neprihănirea noastră. Apoi Cuvântul în care noi suntem sfințiți. Căci fără sfințire nimeni nu va vedea pe Domnul.

Dar dacă apoi frații vestesc „că Apoc. 10 s-a împlinit deja și Îngerul legământului s-a coborât deja pe pământ”, trebuie să spunem că aceasta nu este așa, nu, nu! Totul se va întâmpla la timpul potrivit. Rătăcirile, interpretările, răstălmăcirile îmi produc o mare durere. Eu aș dori să ajut, dar doar Domnul Dumnezeu poate ajuta.

Dar, pe de altă parte, noi vedem credincioșia lui Dumnezeu, că există o Mireasă a Mielului care rămâne credincioasă Cuvântului pentru că ea a primit Sămânța Cuvântului și nu primește nicio singură interpretare și răstălmăcire, niciuna, deloc. Pentru noi este valabil doar ceea ce a vestit și a făcut Dumnezeu, iar acest lucru îl acceptăm și-l primim prin credință. Apostolul Ioan a scris *„că nici o minciună nu vine din adevăr”* (1 Ioan 2:21). Adevărul a fost și va rămâne pentru totdeauna Adevăr și doar Adevărul ne eliberează. Îi putem mulțumi Dumnezeului nostru de fiecare dată că întreaga lume poate asculta acum mesajul clar ca cristalul al Cuvântului lui Dumnezeu, Evanghelia veșnic valabilă. V-o spun cu o mare durere, toți oamenii care se referă la fratele Branham au închis Biblia, au pus-o deoparte și predică doar citate din predicile fratelui Branham, dând mai departe tălmăcirile lor, repetând mereu: „prorocul a zis...”.

Dragii mei frați și surori, mai accentuăm o dată. Cine este din Dumnezeu vorbește Cuvântul lui Dumnezeu, și cine este din Dumnezeu

ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci Domnul nostru le-a spus cărturarilor și fariseilor: „*Voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu*” (Ioan 8:47). Cu adevărat sunt două semințe diferite, iar aceasta merge înapoi în Eden, la Cain și Abel. Aceasta merge înapoi la Mat. 13; Semănătorul a semănat sămânța bună, iar vrăjmașul a semănat neghină. Dar grâul rămâne grâu și neghina rămâne neghină. O spun cu durere: toate fecioarele neînțelepte care cred răstălmăciri și învățături nebiblice sunt ele grâu sau sunt neghină? Sunt ele înțelepte sau sunt neînțelepte? Cele înțelepte Îl cred pe Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Cele neînțelepte cred fiecare interpretare și tălmăcire și urmează pe un om.

Noi Îl urmăm pe Domnul și Răscumpărătorul nostru. Și am înțeles că acum n-a avut loc doar slujba profetică, ci partea evanghelistică, partea de învățătură, partea profetică sunt cuprinse împreună și sunt așezate și vestite acolo unde aparțin. Dumnezeu ne-a dăruit și descoperit totul prin har: fie că este lucrarea de răscumpărare isprăvită care a avut loc pe crucea Golgotei, fie că este propovăduirea Cuvântului, fie că este partea profetică, fie că este în legătură cu Israelul, cu neamurile, cum va fi pe pământ înaintea revenirii Domnului. Noi suntem atenți la semnele timpului și îndeosebi în ce privește Israelul. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că profeția biblică se împlinește în fața ochilor noștri. Și noi putem spune că timpul nu este doar aproape, timpul a sosit, timpul este aici.

Privitor la Israel; au trecut 120 de ani de la Primul Congres Sionist care a fost ținut la Basel în august 1897. Ce a spus atunci Theodor Herzl? A spus că iudeii au dreptul să aibă un stat propriu. Astfel că în 31 august 1897 a fost făcut anunțul clar și deslușit: „Noi suntem mișcarea sionistă și Domnul Dumnezeu ne va aduce înapoi la Sion”. Dragii mei frați și surori, aici este lucrul puternic. În 2 noiembrie 1917, când Balfour a dat declarația lui în Londra, el s-a referit la ceea ce a scris Theodor Herzl în 31 august 1897 și anume că iudeii trebuie să se întoarcă înapoi în Sion. N-au trecut patrusprezece zile de când domnul Netanyahu a declarat: „Noi ca iudei suntem în statul nostru” și a amintit ambele declarații și anume ceea ce a spus Herzl în 1897 și ceea ce a spus Balfour în 1917; el a repetat ambele declarații și a

explicat: „de acum încolo la noi există doar o singură limbă: limba evreiască, pentru că noi ne-am întors înapoi în Sion”.

Dragii mei frați și surori, noi trăim în acest timp. Domnul nostru a spus: „*Când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri...*”. Și îndeosebi este amintit smochinul și toți ceilalți copaci (Lc. 21:29). O spun repede. Până la al Doilea Război Mondial erau foarte multe colonii. Marea Britanie a stăpânit peste 52 de națiuni. Dar începând cu al Doilea Război Mondial și după aceea toate națiunile și-au proclamat independența. Voi o puteți citi în istorie, că nu doar Israelul, ci țară după țară au devenit independente. Căci așa este scris: „*Vedeți smochinul (Israelul) și toți copacii (toate națiunile)*”. Toate națiunile și-au proclamat libertatea și au devenit independente. Poporul Israel s-a întors înapoi în țara lui și a devenit un stat independent. Iar noi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeuului nostru pentru aceasta și putem repeta de fiecare dată ceea ce a spus Domnul nostru: „*Când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți...*”. De atunci au trecut atâția ani! Din anul 1948 au trecut mulți, mulți ani. Eu vă spun că noi nu trăim doar în timpul sfârșitului, ci trăim la sfârșitul timpului de sfârșit, absolut aproape de revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Cu adevărat este necesar ca și noi toți să trăim restituirea noastră și trăirile noastre personale cu Dumnezeu: pocăința noastră, credința în Isus Hristos și siguranța că El ne-a iertat, ne-a acceptat și ne-a primit; după Cuvântul Scripturii: „*Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul și puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu*” (Ioan 1:12). În Fapte 4:12, Petru a strigat: „*nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți decât Numele scumpului nostru Răscumpărător, Domnul nostru Isus Hristos*”. Astfel, prin har, noi vestim Evanghelia deplină, mântuirea deplină, includem totul: mântuirea, eliberarea, vindecarea.

Dacă avem în mijlocul nostru persoane care simt că în viața lor este ceva ce nu corespunde cu Scriptura și că ei fac ceva ceea ce nu doresc să facă, atunci fie ca astăzi Dumnezeu să dăruiască har ca să trăiască o eliberare, o dezlegare deplină. Pentru că așa a amintit Domnul nostru în Lc. 4:18: „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc slobozirea celor legați*”. Un om legat, rob nu se

poate ajuta singur. Dar Domnul ne-a ajutat pe toți. De aceea este scris: „Pe cine Fiul îl eliberează acela este cu adevărat slobod”.

Fie ca astăzi toți să trăiască puterea lui Dumnezeu, răscumpărarea și eliberarea, prin har. Ca să plecăm din acest loc spunând: „S-a meritat să fiu în adunare. S-a meritat să fac sute, mii de kilometri ca să merg la adunare”. Fie ca în această zi de har Dumnezeu să ne ajute pe toți, fie ca prin vestire tuturor să ne devină clar că Dumnezeu ne vorbește cu acest scop: ca să împlinească cu fiecare în parte ceea ce a spus și făgăduit El în Cuvântul Său, prin har. Dumnezeu nu dă doar așa făgăduințe, ci El veghează asupra Cuvântului Său pentru a-l împlini.

Tuturor fraților care au parte de vestire trebuie să le mai spunem o dată: rămâneți în Cuvânt, împărțiți doar hrana aceasta! Omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Domnul a dat făgăduința că El va trimite o foame pentru ascultarea Cuvintelor Sale, după cum este scris în Amos 8:11. Dumnezeu S-a îngrijit ca foamea să fie astâmpărată. Dumnezeu l-a trimis pe profetul Său ca să pregătească hrana divină și tot Dumnezeu a dăruit har ca aceasta să și fie împărțită. Știți ce înseamnă aceasta pentru mine? În ziua când fratele Branham a fost coborât în mormânt, în 11 aprilie 1966 nu era tipărită nicio singură predică și nimeni nu se gândise vreodată să tipărească vreo predică. Ce mi-a rămas mie altceva de făcut? În zilele care au urmat, am adunat frații și le-am spus: predicile înregistrate pe benzi trebuie traduse în celelalte limbi, tipărite și publicate. În felul acesta Dumnezeu a dăruit prin har legătura directă. Între timp n-a fost nicio întrerupere, ci a fost o continuare a ceea ce Dumnezeu a făgăduit; ceea ce El făcuse deja să poată fi continuat mai departe pentru ca hrana depozitată să stea la dispoziție tuturor limbilor. Dumnezeu S-a îngrijit și pentru aceasta. Priviți odată la cei cincisprezece traducători. Dumnezeu poate folosi traducători din diferite țări, ca ei să traducă în alte limbi aceste predici prețioase pentru ca poporul lui Dumnezeu să poată fi hrănit spiritual cu Cuvântul descoperit al Domnului nostru.

Să cuprindem despre ce este vorba acum. Noi trăim ultima parte a istoriei mântuirii. Ieri am amintit pe scurt ceea ce am trăit în adunările

din România și cum Dumnezeu S-a îngrijit pentru toate popoarele și limbile. Am putea spune multe lucruri despre ceea ce a făcut Dumnezeu. Atât putem spune: Cuvântul nu se întoarce gol la Dumnezeu. El care l-a trimis, El care l-a descoperit, El, care din Cuvântul scris a făcut Cuvântul viu descoperit, Se îngrijește ca Cuvântul care a ieșit din gura Lui și care este scris în Biblie, să nu se întoarcă gol înapoi la El. Și acest lucru este important: nu înapoi la proroc, nu, nu, nu! Ci la El, la El. Aici este un punct principal: nu idolatrie cu un proroc, ci închinare în Duh și în Adevăr. Să-i dăm cinstea Dumnezeului Celui viu. Puteți citi fie în Is. 53, în Is. 55, în Rom. 10: „Cuvântul care a ieșit din gura Mea nu se va întoarce gol înapoi la Mine, ci va împlini planurile Mele pentru care Eu l-am trimis”. Aleluia! Cinste, laudă și mărire Dumnezeului nostru Celui viu. El n-a trimis Cuvântul Său degeaba. Ci El Și-a trimis Cuvântul pentru ca noi să fim însănătoșiți; El Și-a trimis Cuvântul ca să ne corecteze, să ne aducă înapoi și să avem respect de ceea ce are El să ne spună în aceste zile.

Și acest lucru îl putem spune în concluzie. Domnului, numai Lui I se cuvine cinstea, lauda, toată mărirea și închinarea. Acest lucru l-am spus deja aici: nimeni nu trebuie să-i mulțumească lui Pavel, lui Petru, fratelui Branham sau fratelui Frank. Toți să-I mulțumească lui Dumnezeu care a trimis Cuvântul Său și l-a descoperit. Așa cum am accentuat și ieri, nu doar că apostolul a putut spune: „Nouă ni le-a descoperit prin Duhul Său”, ci și tuturor ascultătorilor le-a fost descoperit același Cuvânt prin același Duh. Așa se întâmplă și astăzi. Eu sunt convins că Duhul Sfânt este prezent și Cuvântul lui Dumnezeu este descoperit fiecăruia în parte, prin Duhul Sfânt, și toți pot crede așa cum zice Scriptura și devin o inimă și un suflet.

Astăzi a venit în birou la mine un frate, mi-a urat binecuvântarea lui Dumnezeu și mi-a spus: „Frate Frank, noi avem o legătură interioară unul cu altul, suntem un Trup. Hristos este Capul, iar noi suntem un Trup”. Dragii mei frați și surori, o legătură atât de adâncă și o dragoste a lui Dumnezeu așa cum este în mijlocul poporului n-a fost niciodată înainte; niciodată înainte n-a fost dragostea în mijlocul poporului așa ca acum. Nu știu dacă voi o simțiți. Eu o simt. Ai putea îmbrățișa pe fiecare frate, pe fiecare soră. Dragostea lui

Dumnezeu este o realitate divină și ea este turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. Noi suntem un Trup, Trupul Domnului. Printr-un Duh am fost botezați într-un singur Trup. Și dacă încă nu s-a întâmplat așa, fie ca să se întâmple în scurt timp. Fie ca să se întâmple. Pe cât de sigur am fost noi răscumpărați printr-un singur Sânge, am primit iertarea și am fost născuți din nou la o nădejde vie prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre morți, pe atât de sigur trebuie să se întâmple ca noi, printr-un singur Duh să fim botezați într-un singur Trup. Apoi are loc legătura adâncă, interioară. Iar noi toți știm ce este scris în 1 Cor. 13. Totul va înceta, dar dragostea lui Dumnezeu care a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt nu va trece, ea rămâne. Și cine rămâne în această dragoste acela rămâne în Dumnezeu, așa este scris. Aici trebuie să citim epistolele lui Ioan și să ținem pasul cu toată inima.

Cum am spus și la început, referindu-ne la Apoc. 3:20: „*Iată, Eu stau la ușă și bat*”. Vă rog frumos ca nimeni să nu-L lase pe Domnul să aștepte în fața ușii. Vă rog ca acum să spuneți toți în inima voastră: „Doamne, eu Îți deschid. Te rog frumos intră înăuntru, Te rog frumos intră”. El a spus: „*Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine*”. Astăzi s-a întâmplat acest lucru: Domnul nu doar a bătut la ușa inimii noastre. Noi am deschis și Domnul a intrat înăuntru, a cinat împreună cu noi și noi cu El. Numele Lui să fie proslăvit. Cuvântul Său rămâne în vecii vecilor și noi rămânem cu acest Cuvânt prețios. Bucurați-vă! Cu toate că toți suferim prin toate încercările prin care trecem, în căsnicii, în familii, tinerii, familiile, toți. Vă rog frumos ca în toate aceste necazuri prin care trecem, încredeți-vă în Domnul și fiți siguri că El care a început în noi lucrarea Lui o va desăvârși pentru ziua revenirii Sale. Iar noi vom fi curați, spălați în Sânge și vom fi înfățișați înaintea Lui în haine albe. Totul prin har. Tu și eu n-am participat cu nimic la aceasta. Dar noi am crezut și primit din inimă ceea ce ne-a dăruit Domnul Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Astăzi Dumnezeu ne-a dăruit o privire generală și o introducere în ceea ce s-a întâmplat cu Israel și ce se petrece în general pe pământ, pentru ca noi să fim pe deplin convinși și să recunoaștem că revenirea Domnului este cu adevărat foarte, foarte aproape.

Ultima chemare răsună și toți aceia care sunt din Dumnezeu vor asculta de vocea Domnului, vor crede și vor primi ceea ce ne-a dăruit El prin har. Lui, Domnului Dumnezeuului nostru Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. În timp ce stăm respectuoși înaintea lui Dumnezeu, suntem conștienți că și aici în aceste adunări se împlinește: Strânge-Mi pe poporul Meu ca să asculte Cuvintele Mele. Noi nu suntem aici ca să ascultăm cuvintele unui om. Noi suntem aici ca să ascultăm de Cuvântul Domnului, să-l credem, să-l primim. Câți sunt aici care doresc să-și dedice viața lor Domnului? Vă rog ridicați scurt mâna. Sunt mâini ridicate. Mă gândesc în mod deosebit la toți tinerii. O, dragilor, chiar dacă aveți părinți credincioși, fiecare copil și toți trebuie să aibă trăirile lor mântuitoare, personale, cu Dumnezeu. De aceea Petru a spus în prima predică: *„Făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru”*.

Noi vă îndemnăm pe toți, mai ales pe aceia care au crescut în familii credincioase, dedicați-vă viața Domnului. Dumnezeu n-a dăruit har doar părinților voștri, ci și vouă v-a pregătit și dăruit. Credeți-mă, eu doresc ca toți să aibă parte de răpire, doresc ca toți care au auzit și cred Cuvântul lui Dumnezeu în acest timp, să fie prezenți la răpire. Noi suntem prezenți aici, acum, când este vestit ultimul mesaj și răsună ultima chemare. Pe cât sigur suntem acum prezenți și venim de aproape și de departe și întreaga lume poate urmări vestirea, pe atât de sigur toți care acum ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-L cred pe Dumnezeu nu doar că vor fi prezenți când invitația va răsună, ci vor auzi bătaia Lui la ușa inimii, vor răspunde invitației și Îi vor spune din toată inima: „Iubite Domn, fii bine venit! Vino înăuntrul! Eu Te accept, Te primesc. Te rog salvează-mă, eliberează-mă, vindecă-mă, dăruiește-mi har!”.

Dacă sunt unii aici care doresc să vină în față atunci simțiți-vă liberi să veniți. Dacă vreți să vă dedicați viața Domnului sau s-o rededicați, atunci veniți acum în față și noi ne vom ruga pentru voi.

Dragii mei frați și surori, ne aducem aminte de realitatea divină că Domnul Dumnezeu deja în Vechiul Testament, la ieșirea afară, a dat

mărturie, S-a coborât în stâlpul de nor și stâlpul de foc și a vorbit poporului. Aceasta nu este o teorie, este o realitate divină. Dumnezeu S-a îngrijit ca această fotografie cu stâlpul de foc deasupra capului fratelui Branham să fie făcută în 20 ianuarie 1950, iar această fotografie cu norul supranatural să fie făcută în 28 februarie 1963. Dumnezeu nu ne-a ascuns nimic. El n-a trimis doar un mesaj. Atunci Moise a fost trimis cu mesajul către faraon: „Lasă pe poporul Meu să plece!”. El a dat făgăduința: „Eu voi merge înaintea voastră și vă voi lumina calea” și Domnul S-a coborât.

Dragii mei frați și surori, Domnul merge înaintea noastră. El ne-a luminat calea și dăruiește har pentru ca noi să putem păși pe această cale. Voi toți care ați venit în față L-ați primit pe Isus ca Răscumpărător personal. Astăzi este ziua. Noi putem spune: Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi, ziua pe care a făcut-o pentru noi toți, prin har. Eu nădăjduiesc că voi toți ați primit totul prin credință, că Domnul a confirmat de repetate ori trimiterea robului și prorocului Său pentru ca să ne dea siguranța nouă, celor ce credem acum; putem pipăi, putem vedea cu ochii noștri și auzi cu urechile noastre ceea ce Domnul a făcut și face în timpul nostru.

Dragii mei frați și surori, s-o mai spunem o dată, Dumnezeu este plin de har, S-a îngrijit de tot. Noi putem ține în mâinile noastre dovada și știm că Dumnezeu ni S-a descoperit. Mai ales voi tinerilor, primiți, acceptați. Haideți să ne rugăm împreună noi toți care am venit aici și toți de pe întregul pământ care urmăresc vestirea.

Iubite Domn, noi am auzit Cuvântul Tău și l-am luat la inimă: „*Iată, Eu stau la ușă, și bat*”. Noi am auzit glasul Tău, și bătaia Ta la ușa inimii noastre, acum noi Ți-am deschis ușa și Te invităm: vino înăuntru și locuiește în inimile noastre. Te rugăm iartă-ne toate păcatele, toată vina, toate încălcările. Doamne, Te rugăm iartă-ne și nu-Ți mai aduce aminte de ele. Împreună laudăm puterea de răscumpărare a Sângelui, iertarea, împăcarea, mântuirea deplină în Domnul nostru Isus Hristos. Voi toți care ați venit în față ați venit la Domnul, ați răspuns, ați urmat chemarea Lui și acum primiți iertarea deplină, împăcarea, harul și mântuirea. Primiți-le și acceptați-le pentru că așa

ne-a fost spus: să propovăduim tuturor popoarelor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, noi stăm în prezența Ta sfântă cu respect sfânt înaintea Cuvântului. Acum Te rog pentru întreaga adunare, pentru toți care sunt astăzi aici, tineri și bătrâni și pentru toți de pe întregul pământ care urmăresc vestirea, pentru ca toți să deschidă ușa inimii lor și să Te invite ca Tu să intri înăuntru și să cinezi cu noi.

Credinciosule Domn, și astăzi ai cinat cu noi, ne-ai frânt pâinea vieții. Ție Îți mulțumim din toată inima pentru prezența și binecuvântarea Ta. Voi care ați venit, puteți pleca din acest loc în pace și cu binecuvântarea lui Dumnezeu. Dumnezeu a ascultat rugăciunile voastre, v-a iertat, v-a primit. Voi vă puteți uita înapoi la această zi și puteți spune: „În acea zi, acolo în Centrul de Misiune, eu mi-am dedicat viața Domnului, am acceptat și am primit iertarea, am crezut din inimă și am primit ceea ce a pregătit Dumnezeu”. Amin.

Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, să-i binecuvânteze pe toți frații slujitori de pe întregul pământ, ei să vestească și să dea mai departe hrana curată.

Voi știți ce a poruncit Domnul, și anume să depoziteze hrana și apoi s-o împart. Voi știți ceea ce a spus fratele Branham: „Hrana duhovnicească pentru poporul lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu cu toate făgăduințele pe care Domnul ni le-a dat pentru acest timp”. Mat. 24:45 la 47 se împlinesc, astfel încât toți frații de pe întregul pământ pot așeza hrana pe masa Domnului. Pe întregul pământ avem siguranța că nu dăm mai departe o învățătură străină, nicio interpretare și niciun cult omenesc, ci dăm mai departe doar Cuvântul original al lui Dumnezeu; avem un drept la aceasta.

Acum o rugăminte. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Dacă treci de 80 de ani atunci te apropii de 90 de ani, și bineînțeles eu simt acest lucru din cap până-n picioare; mai ales la ochi și la picioare. Îi mulțumesc Domnului. Până când ultimii vor fi chemați afară noi stăm la dispoziția Domnului. Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți, să fie cu voi toți. Amin.

Sumar video – august 2018

Iubiți frați și surori în Hristos, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Îi aducem laudă lui Dumnezeu pentru sfârșitul de săptămână care a trecut, când oameni din SUA, Canada, din țările africane, din întreaga Europă, au venit ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu.

Subiectul nostru principal este revenirea lui Hristos, cea de-a doua venire a lui Hristos, chemarea afară și pregătirea Miresei lui Hristos pentru a-L întâlni pe Mire când Acesta va veni. Îi suntem foarte recunoscători Domnului pentru ceea ce au scris apostolii despre acest subiect, în mod deosebit în 1 Tes. cap.3, cap.4, cap.5.

Apoi înțelegem că în 11 iunie 1933 fratelui Branham i-a fost dată însărcinarea divină de a aduce ultimul mesaj înaintea revenirii lui Hristos. Da, eu iubesc conținutul acelei însărcinări: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergă prima venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Apoi omul lui Dumnezeu face afirmația: „Nu că eu voi premerge, ci mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Fratele Branham a făcut de 18 ori această afirmație - iar noi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu pentru aceasta.

Apoi înțelegem că, după ce a adus mesajul, prorocul a putut să fie luat și să meargă în slavă, iar Domnul Însuși a purtat de grijă de lucrurile care aveau să se întâmple după ce prorocul fusese deja luat în slavă. Eu pur și simplu trebuie să spun, iubiților, nu avându-mă în vedere pe mine, ci pentru că Domnul are un plan de mântuire și acesta trebuie să fie prezentat poporului lui Dumnezeu. Căci există o singură biserică adevărată, o singură Mireasă adevărată, nu multe interpretări - nu! Și fiecare învățătură biblică ne unește în Cuvânt, în Hristos, iar noi suntem una în El. Fiecare răstălmăcire aduce dezbinări și fiecare umblă pe căile lui.

Iubiților, pe 1 aprilie 1962 fratele Branham a dat mărturie despre depozitarea hranei. Pe 2 aprilie 1962 eu am auzit glasul

Domnului cu urechile mele, când El mi-a poruncit să depozitez hrana. Apoi William Branham mi-a spus pe 3 decembrie 1962: „Hrana pe care trebuie s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit pentru acest ceas și aceasta se află înregistrat pe benzi”. Apoi a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până ce vei primi și restul acesteia”.

Vreau să știți - nu este o fotografie foarte clară - dar prin harul lui Dumnezeu, fiecare predică ținută de fratele Branham în anii '50-'60, mi-a fost trimisă în Germania. Aici sunt sutele de predici. Eu am depozitat hrana pe vremea când prorocul mai era în viață. Apoi, desigur, după ce el a fost luat în slavă, Domnul a confirmat însărcinarea care spunea că eu trebuia să duc mesajul din oraș în oraș, din țară în țară și de pe un continent pe altul, ca să împărtășesc Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu, aceasta făcând parte din slujba restituirii. Noi suntem aduși la început, la temelia originală pusă de apostoli și proroci. Dumnezeu nu a început o nouă religie, ci ne-a adus înapoi la început. William Branham a fost folosit de Dumnezeu ca să ne aducă înapoi la Cuvânt, ca să ne aducă înapoi la Dumnezeu.

Iubiților, eu sunt atât de recunoscător Domnului că am putut împărtăși oamenilor predicile ținute de fratele Branham și să aduc fiecare predică înapoi în Cuvântul lui Dumnezeu.

Vedeți aici toate predicile pe care le-am tradus în limba germană într-un timp scurt și am fost răspunzător de răspândirea mesajului în multe limbi, pentru ca această generație să afle făgăduința acestui timp - nu numai că Dumnezeu și-a trimis mesagerul cu mesajul, dar noi trebuie să înțelegem și să luăm parte la ceea ce face Dumnezeu acum.

De aceea, dacă citiți ce scria apostolul Pavel despre cea de-a doua venire a lui Hristos, cum am amintit, în 1 Tes. cap.3, 4, 5... Iubiților, noi nu am fost lăsați în întuneric. Prin harul lui Dumnezeu, William Branham s-a referit de 150 de ori la Apocalipsa 22, ultimele versete: „nimeni să nu adauge ceva la Cuvântul scris al lui Dumnezeu, sau să scoată ceva din Cuvântul scris al lui Dumnezeu”. De 150 de ori, William Branham a avertizat să nu se adauge ceva la Cuvântul scris al lui Dumnezeu”, pentru că partea noastră va fi scoasă din Cartea Vieții.

Iubiților, eu trebuie să iau la modul cel mai serios astfel de afirmații. Și nu judec, dar sunt multe interpretări cu privire la tunete, la parousia, cu privire la multe subiecte... Dumnezeu meu din cer, cine sunteți voi??? V-ați rătăcit și-i duceți pe oameni în rătăcire. Voi puneți Biblia deoparte și vă referiți la ceea ce a spus prorocul. Dacă ați fi înțeleș ce a spus prorocul și ce a vrut el să transmită, ați fi mers înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și ați fi găsit lucrurile confirmate în sfintele Scripturi.

Eu am tradus predicile fratelui Branham, le cunosc foarte bine și nu este nicio contradicție. Și prin harul lui Dumnezeu, pot să vestesc mesajul acestui ceas deschizând Scripturile și arătând poporului lui Dumnezeu atât ce a făcut Domnul prin slujba fratelui Branham cât și ce a făcut El de când prorocul a fost luat în slavă.

Astăzi nu doresc să spun prea multe, dar sufăr foarte mult din cauza multelor direcții care pretind a-l crede pe proroc și mesajul. Dați-mi voie s-o spun foarte clar: nu există multe direcții, nu există confuzie în Mireasa lui Hristos. Mireasa este o Mireasă curată a Cuvântului făgăduit pentru acest timp - în ea nu este nicio răstălmăcire. Și noi Îl vedem pe Domnul confirmând Cuvântul Său. Și cum a spus Mântuitorul nostru, „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea...” - aceasta nu s-a întâmplat niciodată înainte. Picioarele mele au pășit în 165 de țări și noi slujim în mod direct în 172 din cele 193 de țări din lume.

Iubiților, acesta este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu. Iar în ultimii peste 50 de ani eu nu am făcut nimic altceva decât am vestit Cuvântul lui Dumnezeu, călătorind peste 15 milioane de mile, lună de lună, datorită însărcinării divine.

Eu cred că putem împărtăși cu voi fiecare verset, chiar și Apocalipsa 10, încadrându-l corect acolo unde trebuie să fie și acolo unde-i este locul, conform planului de mântuire. Nicio problemă. Dați-mi voie s-o spun în dragoste. Prin harul lui Dumnezeu noi avem o înțelegere deplină a mesajului acestui ceas pentru că noi îl regăsim complet în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu sunt două lucruri - prorocul cu

mesajul pe de o parte, iar Biblia cu Dumnezeu în altă parte, nu. Nu, este unul și același lucru.

Dați-mi voie să spun următoarele în încheierea acestor câteva minute: iubiților, eu cred că revenirea lui Hristos este foarte, foarte aproape, este la ușă. Toate prorociile biblice cu privire la Israel, la neamuri, la Mireasa lui Hristos, sunt împlinite. De aceea noi trebuie să ne întoarcem - este un trebuie divin - trebuie să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu și aceasta fără nicio răstălmăcire. Iar cei ce cred răstălmăciri sunt fecioare nechibzuite. La început, toate zece au ieșit afară, dar la revenirea Domnului și Mântuitorului nostru, doar jumătate din ele vor fi gata să-L întâmpine pe Domnul atunci când va veni. Nu fiți nechibzuiți, nu urmați niște răstălmăciri, ci fiți înțelepți, întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu și respectați ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său.

Iubiților, datorită însărcinării divine, trebuie să iau lucrurile în modul cel mai serios. Iar voi Îi veți fi recunoscători lui Dumnezeu pentru slujba din timpul acesta. Eu nu vorbesc în numele meu, Domnul m-a chemat, mi-a dat îndrumări, iar prorocul a confirmat-o. Și în ultimii peste 50 de ani, Domnul a confirmat-o pe întregul pământ. Binecuvântările Atotputernicului Dumnezeu să fie în mod special peste toți frații slujitori, ca să împărtășească Cuvântul lui Dumnezeu, hrana duhovnicească, cu poporul lui Dumnezeu. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.